Generationsmöten möter 2021

Konferensrapport

Göteborgs Stad

Denna konferensrapport är baserad på Generationsmöten möter 2021 – en konferens som arrangerades 22 oktober 2020 på Stadsbiblioteket i Göteborg.

Du hittar mer information om Generationsmöten och kan se film från konferensen genom att scanna QR-koden eller gå in på: goteborg.se/generationsmoten

Generationsmöten i centrum

Titel: Generationsmöten möter 2021 Konferensrapport
Författare: Arrangörerna och Sofia Axelson där inget annat anges
Layout: Clara Flygare, Göteborgs Stad
Foto: Sofia Axelson där inget annat anges
Tryck: Lenanders Grafiska AB Kalmar 2020
Kontakt: 031 - 365 00 00 (Göteborgs Stads kontaktcenter)

Sprid gärna publikationen vidare!

Arrangörer

Konferensen Generationsmöten möter 2021 arrangerades av en arbetsgrupp med medarbetare från olika verksamheter inom Göteborgs Stad. De har sedan 2018 regelbundet träffats för att utveckla och sprida generationsmöten som ett förhållningssätt.

Från vänster: Borghild Håkansson, Kulturförvaltningen. Drude Björningstad Quiñones, verksamhetsutvecklare Generationsmöten i centrum. Johanna Wahlqvist, äldrekonsulent. Lotta Lord, verksamhetsutvecklare Generationsmöten i centrum. Klara Wettre, ungdomskonsulent. Mimmi Bergman, äldrekonsulent. Clara Flygare, äldrekonsulent.

Medverkande

Moderator
Drude Björningstad Quiñones

Generationsmöten är ett förhållningssätt
Erik Billander, enhetschef
Lotta Lord, verksamhetsutvecklare

Hisingens medieredaktion
Roozbeh Behtaji, filmare
Gustav Påhlsson, journalist
Klara Wettre, ungdomskonsulent

#GENERATION – ett dansprojekt
Elin Hermansson, initiativtagare, danspedagog och koreograf
Mimmi Bergman, deltagare

Dansbana Kvilleplatsen
Klara Wettre, ungdomskonsulent

Generationsmåleri
Gabriella Sandstig, initiativtagare
Sara Berlin, deltagare

Allåldersperspektiv i stadsplanering
Jon Geib, stadsplanerare, arkitekt och filosofie doktor vid Instutitionen för arkitektur och samhällsbyggnadsteknik, Chalmers tekniska högskola
Lars Jonsson, stadsutvecklingsenheten, Kulturförvaltningen

Desinficerade barn, rock'n'roll-tanter och ryska dockor
Natalie Davet, doktorand vid Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande, Göteborgs universitet
Ulf Benkel, journalist och universitetsadjunkt

Utvecklingsfrågan allåldersperspektivet, hur går vi vidare?
Lisa Holtz, Senior Göteborg, Stadsledningskontoret
Malin Omland, *Staden där vi läser för våra barn*, Göteborgs Stad
Nina Miskovsky (M), kommunalråd och ordförande Social resursförvaltning
Camilla Sarner, doktorand vid Högskolan för scen och musik, Göteborgs universitet

Innehåll

Generationsmöten är ett förhållningssätt	**4**
Hisingens medieredaktion	**6**
#GENERATION – ett dansprojekt	**8**
Dansbana Kvilleplatsen	**9**
Generationsmåleri	**14**
Bakgrund generationsmöten i Göteborg	**26**
Aktuell forskning	**27**
Allåldersperspektiv i stadsplanering	**28**
Desinficerade barn, rock'n'roll-tanter och ryska dockor	**30**
Utvecklingsfrågan allåldersperspektivet, hur går vi vidare?	**34**
Götaverkstan Stadsbiblioteket	**36**
Skolbio för seniorer	**37**
Sammanfattning och tack	**42**

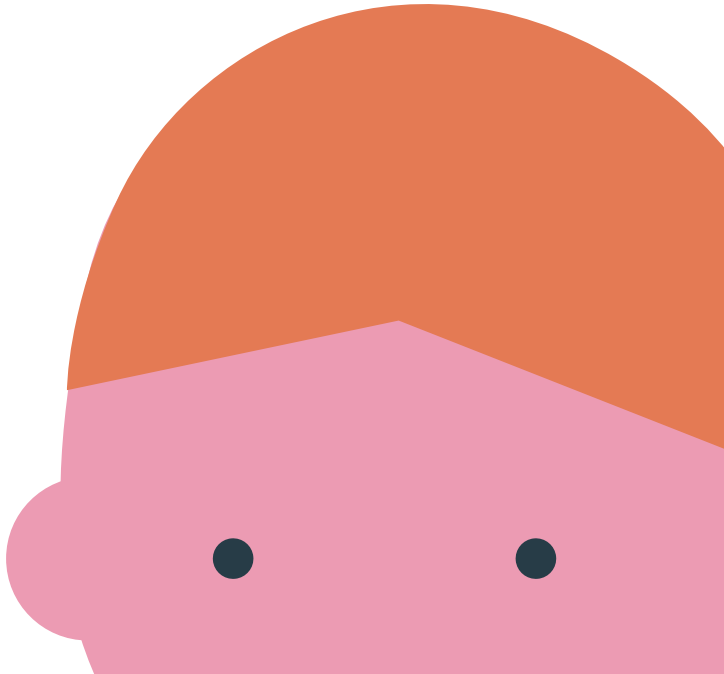

Generationsmöten är ett förhållningssätt

Generationsmöten i centrum

Sedan 2012 har verksamheten Generationsmöten utvecklats i stadsdelen Centrum. Tack vare samverkansprojektet Kulturmöten utan gränser som finansierades av Statens kulturråd accelererade arbetet. Målet var, och är, att möjliggöra för människor att mötas där ålder inte har någon betydelse.

Erik Billander som är enhetschef för Generationsmöten i centrum och Lotta Lord, verksamhetsutvecklare, inledde konferensen Generationsmöten möter 2021 med att berätta om Generationsmöten som verksamhet och fördelarna med att den finns. De betonade även att det är centralt att ha ett allåldersperspektiv när man skapar åldersöverskridande möten. Drude Björningstad Quiñones som är en av verksamhetsutvecklarna var moderator under dagen.

Vad bidrar generationsmöten till?

Generationsmöten som verksamhet, förklarade Erik Billander, bidrar till en jämlik tillgänglighet i Göteborgs Stads resurser och verksamheter. De utjämnar skillnader, vilket i sin tur skapar tillit till staden och mellan dess medborgare. Det är viktigt att tillgodose de sociala behoven som människor har för att de ska må bra. Därför är det betydelsefullt för människor att ha inflytande, känna sig delaktiga och inkluderade i samhället. Erik Billander berättade att det inte bara är deltagarna i generationsmöten som får ett bättre liv utan det får dessutom positiva samhällsekonomiska effekter, även om de är svåra att mäta.

”Generationsmöten är ett bra exempel på hur man kan inspirera, inte bara mellan olika generationer utan olika målgrupper och se hur de berikar varandra.”

Erik Billander

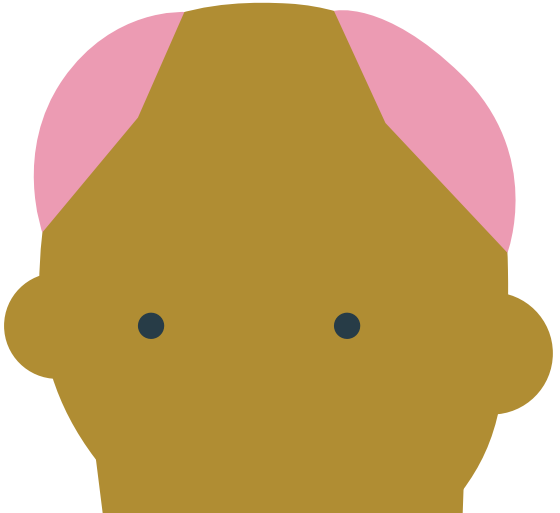

”Generations-möten har bidragande hälsoeffekter.”

Lotta Lord

”Generationsmöten är ett förhållningssätt.”

Drude Björningstad Quiñones

”Med respektfulla och jämlika möten utifrån gemensamma intressen berikas man av varandras perspektiv och kunnande.”

Lotta Lord

Struktur och arbetsmetoder

Volontär i för- och grundskola

Volontärer i för- och grundskola är vuxna som stödjer och hjälper barn och elever på olika sätt. Volontärerna är ovärderliga resurser i förskola och skola och helt klart gynnas samhället långsiktigt av satsningen. Volontärernas insats varierar beroende på deras egna intressen. Många följer en lärare eller klass en dag i veckan och stöttar på olika sätt undervisningen. Andra deltar i mer specifika grupper eller ämnen. Exempelvis matteverkstad, stickkafé, slöjdprojekt, musikaliska insatser, odlings-projekt, läxhjälp, sagoläsning och så vidare.

Kulturmöten

Genom att skapa och uppleva tillsammans byggs relationer och gemenskapen stärks. Kulturmöten sker genom exempelvis konst, dans, teater, poesi, film och musik.

Samhällsengagemang

Människor, i olika åldrar och med olika erfarenhet, kan bidra och mår bra av att känna sig behövda och ses som värdefulla samhällsmedborgare. För att stärka möjligheterna att mötas över åldersgränser samverkar verksamheten Generations-möten med stadens kulturinstitutioner, civilsamhället och föreningar.

Blickar in i framtiden

Verksamhetsutvecklarnas roll är bland annat att se till att det finns förutsättningar för människor i olika åldrar att mötas. Men även att stärka och belysa vikten och behovet av att utgå från ett allåldersperspektiv tillsammans med andra aktörer i staden för att möjliggöra generationsmöten över hela Göteborg.

Generationsmöten i centrum ligger i framkant när det gäller åldersintegrering. Intresset för frågan har ökat även på nationell nivå och andra kommuner runt om i landet hör av sig för att få veta hur Göteborg arbetar med generationsmöten.

Lotta Lord, Drude Björningstad Quiñones, och Erik Billander.

Hisingens medieredaktion

Ungdomssatsningen Hisingen är en kommunal verksamhet för målgruppen 16 – 20 år. De har i samverkan med föreningarna Min Mic och Göthenburgo en medieredaktion.

Här får ungdomar möjlighet att lära sig att filma och att göra podcast under ledning av professionella filmare och journalister. På olika sätt vill Hisingens medieredaktion göra ungdomars röster hörda och lyfta deras historier eller andra berättelser som de vill förmedla. Båda föreningarna har också generationsmöten som metod i sitt arbete eftersom de sett att det är berikande för alla inblandade åldrar.

Hisingens medieredaktion var på plats och filmade konferensen.

”Kan ni tänka er att intervjua äldre personer?”

Ungdomsverksamheter är ofta inriktade på en specifik ålder och är ibland snäva i vad som erbjuds. Men ungdomar är lika olika som resten av befolkningen, och har vitt skilda intressen. Dock är det inte alltid framgångsrikt att bara fråga en ungdom ”Vad vill du göra?”. Detta för att det kan finnas saker som den unga personen ännu inte vet att man kan göra. Man behöver visa på exempel, locka dem att prova på något nytt och bjuda in unga i olika världar. Men även se till att de tar för sig av staden genom att uppmuntra dem att utforska dess olika delar. Sedan kan de använda sin nya lärdom på sitt eget sätt. Ett exempel är när medieredaktionen frågade ungdomarna ”Kan ni tänka er att intervjua äldre personer?”. På så vis öppnades en möjlighet att samverka med Hisingens äldreboenden. Det som skedde var inte bara att en ung människa ställde några frågor till en äldre. De bytte erfarenheter med varandra, vilket gjorde att de fick större förståelse för varandra. Båda parterna växte genom mötet.

Att klara av att intervjua, att komma till en ny miljö och att inse att den kanske långsamma försiktiga senioren en gång varit med om äventyr och än idag faktiskt är densamma innerst inne – blir en läroprocess. För den som får svara på frågorna och som får vara i centrum på ett sätt som kanske var länge sedan blir istället upprymd av att minnas tillbaka. Men personen får också möta en ung människa på väg ut i ett vuxenliv, ge råd och inspirera.

Intervjuerna har samlats i en podcast som kallas för *Äldrepodden*. Gå in på minmic.se eller scanna QR-koden nedan för att lyssna på avsnitten.

Gustav Påhlsson och Roozbeh Behtaji.

”Vi vill få med generationsmöten i allt vi gör.”

Roozbeh Behtaji, Hisingens medieredaktion

”Kontakten mellan generationer saknas i Sverige, i andra länder om man till exempel har problem med sin partner kan man fråga sin morfar eller mormor 'Hur gjorde du?'.”

Roozbeh Behtaji, Hisingens medieredaktion

”Vi berättar om Hisingen och dess människor. Här bor 150 000 människor, tänk så många historier!”

Mushtaq Khorsand, ung ledare, Hisingens medieredaktion

En inkluderande verksamhet

Roozbeh Behtaji (Göthenburgo) och Gustav Påhlsson (Min Mic) berättade om sina erfarenheter av att arbeta medvetet för att få med flera åldrar i en uttalad ungdomsverksamhet.

Till att börja med var ordvalet *medieredaktion* viktigt berättar Roozbeh, den ger bilden av vilka som kan delta och har påverkat vad verksamheten har blivit. Om det istället hade hetat ”Hisingens ungdomsredaktion” som det var tänkt från början, hade till exempel aldrig pensionären Alf hört av sig och känt sig inkluderad. Alf gjorde en informationsfilm om ensamhet och fick sedan fler roller då han blev viktig för en grupp nyanlända ungdomar som inte kände någon vuxen alls i Sverige. De i sin tur gjorde film för att lära sig svenska.

Gustav pratade om hur det oftast är enbart far-och morföräldrar från den äldre generationen man som tonåring har en relation till. Man kanske inte ser mormor mer än just rollen mormor, inte allt annat hon också är eller har varit. Men att möta andra personer i olika åldrar kan vara nyttigt och lärorikt eftersom det ger en förståelse för hur andra människor fungerar.

Ungdomar är vana sedan förskolan vid att all deras tillvaro är åldersuppdelad. Att det går att dela intressen med en pensionär eller möta en ledare i Hisingens medie-redaktion på lika villkor kan vara en helt ny erfarenhet. Under konferensen visades en film av och med medieredaktionen. Scanna QR-koden till höger för att se filmen på Youtube:

”När vi möts över ett kreativt intresse så suddas åldersgränserna ut. Vi möttes i våra historier.”

Mimmi Bergman, deltagare

Dans

Att mötas över åldrarna genom dansen var ett annat tema under konferensen. Publiken fick höra om projektet #GENERATION samt Dansbana Kvilleplatsen, vilket är en plats för dans i det offentliga rummet.

#GENERATION

Danspedagogen och koreografen Elin Hermansson sökte deltagare i alla åldrar till sitt projekt #GENERATION, där det enda kravet var viljan att dansa. En blandning av människor anmälde sig till projektet i åldersspannet 8 – 75 år, dels föräldrar tillsammans med sina barn, seniorer och medelålders personer. Tillsammans skapade gruppen en dansföreställning med hjälp av Elin som ledare. Dansen som de skapade uppstod ur leken och baserades på deltagarnas berättelser och vilka de var. Elin ville undersöka vad som sker när man möts genom dans. Hon ställde frågor som ”Hur upplever ni er ålder?” och ”Vad tycker du om?”. Projektet gav mycket utrymme för fritt skapande av rörelse, lek, kreativitet och experimenterande tillsammans vilket bidrog till en stark sammanhållning. Deltagarna kom varandra nära och olikheter som bakgrund och ålder fick mindre betydelse. De kände inte varandra från början men stod efter tio veckors intensiv dansträning, med mycket rörelseglädje och kreativitet, tillsammans på scenen och uppträdde. Att deltagarna kände en stark gemenskap och stolthet lyste igenom under slutföreställningen inför publik.

Effekter av projektet

I filmen som visades från projektet syntes stoltheten och glädjen tydligt i deltagarnas ögon och kroppsspråk. Elin hade bett deltagarna att svara på frågor om hur de upplevde sin medverkan. Några viktiga aspekter som kom fram var att de äldre kände sig yngre och mer levande i samvaron med barnen och såg det som givande med nya vänskapsband över åldrarna.

De äldre deltagarna upplevde också att både deras psykiska och fysiska hälsa hade förbättrats. För alla deltagare var det betydelsefullt att som individ få känna att man är viktig och har en tydlig mening och roll i gruppen. Det bidrog också till att utjämna åldersklyftorna. När Mimmi Bergman, som deltog tillsammans med sin dotter, berättade om sin upplevelse av projektet syntes det att det varit en stark upplevelse att delta. Filmen som visades under programpunkten fick henne att minnas stämningen och sammanhållningen som rådde under de månader som projektet höll på. Att få uppleva något sådant tillsammans med sitt barn tyckte hon var särskilt starkt för att det blir en gemensam erfarenhet.

Elin Hermansson sammanfattade projektet som att blandningen av olika individer över åldrar, nationaliteter och bakgrunder gav många speglingar, röster och färger av att vara människa vilket är viktigt på många plan i vårt samhälle. Detta är en arbetsprocess som hon gärna vill utforska och fördjupa på sikt.

”Nu har vi verkligen blivit ett vi!”

Deltagare, 10 år

Foto: Jonatan Fernström.

Dansbana Kvilleplatsen

På Backaplan finns en färgglad dansbana som kom till efter att Ungdomssatsningen Hisingen ville göra något för att ge tjejer plats i det offentliga rummet. En självklar aktivitet som får stor yta utomhus är fotboll, dock visar undersökningar att en del planer används upp till 90% av killar. Det började bli dags att även ge egen plats åt dem som har andra intressen. Just intresset för dans är särskilt stort bland tjejer, det dansas på kulturskolan, dansskolor, skolgårdar och i parker. Som tur var planerade Park- och naturförvaltningen i samma veva att göra i ordning Kvillestråket, där de ville skapa en större plats mer riktad till ungdomar just på Backaplan. Det första steget i arbetsprocessen var att få med målgruppen. I workshops berättade tjejerna var man känner sig trygg att dansa, de provdansade platsen och de fick tycka till kring hur en dansbana skulle kunna se ut och hur mycket plats som behövdes. I maj 2018 efter ett års arbete stod Dansbana Kvilleplatsen klar – regnbågsfärgad precis som ungdomarna hade önskat.

Dansbanan lockade alla åldrar

Via bluetooth-högtalare vid dansbanan kan man koppla in sin egen musik och dansa spontant när man vill mellan klockan 09.00 – 21.00, varje dag. Klara Wettre som är ungdomskonsulent för Ungdomssatsningen Hisingen förklarade att de snabbt märkte att dansbanan lockade alla åldrar. De började därför medvetet programlägga workshops för att de som sällan möttes skulle mötas mellan passen. Klara Wettre beskriver att ”det är i skarvarna det händer”. En grupp damer som en gång i veckan i flera somrar ägnat sig åt linedance på dansbanan berättar glädjefyllt om när de får lära unga som är nya på platsen om hur bluetoothen fungerar. De småpratar om sina olika dansstilar, hittar likheter, provar varandras danser och pratar om hur mycket glädje de har av platsen. Det är ett spontant och planerat generationsmöte i ett!

Dansbanan har fått användningsområden som når ut bredare än bara till den primära målgruppen. Det har visat sig vara en bra plats för intilliggande förskolor att bege sig till, men även hyresgäster från äldreboenden har tagit sig dit. Biblioteken har ordnat bokdagar och föreningar bokar egna tider för att träna utomhus.

Varje sommar ordnar Ungdomssatsningen Hisingen massor av workshops på platsen, för alla åldrar, och dansa spontant kan man göra året om. På konferensen visades en film från dansbanan med ett hopklipp från första sommaren. Scanna QR-koden nedan för att se filmen på Youtube:

”Det är i skarvarna det händer.”

Klara Wettre, ungdomskonsulent Ungdomssatsningen Hisingen

Klara Wettre, Mimmi Bergman och Elin Hermansson.

Det generationsöverskridande dansprojektet #GENERATION genomfördes i samarbete med Västra Götalandsregionen, Kultur i Väst och Studieförbundet Bilda. *Foto: Elin Hermansson.*

LIMITED EDITION

Invigning av Dansbana Kvilleplatsen.
Foto: Liljewall arkitekter.

Invigning av Dansbana Kvilleplatsen. *Foto: Klara Wettre.*

Generationsmåleri

När Gabriella Sandstig ville gå på målarkurs tillsammans med sitt barn så upptäckte hon att en sådan kurs inte gick att hitta. Istället kontaktade hon Folkuniversitetet och kunde genom dem starta ett eget målarkollektiv för familjer som ville mötas genom det fria måleriet. En gång i månaden träffas sex familjer med barnbarn, mostrar, pappor, och farmödrar för att måla.

– Alla kan lära av varandra, så det är verkligen ett generationsmåleri över generationsgränserna där vi lär minst lika mycket av barnen som de lär av oss, berättade Gabriella Sandstig.

Sara Berlin är en av deltagarna och hon ville inspirera sitt barnbarn att hitta måleriet som konstform så som hennes pappa i sin tur hade gjort när hon var barn. ”Här får man också chans till att experimentera, laborera och även misslyckas”, säger Sara Berlin.

Gruppen har blivit ett sammansvetsat gäng, med tiden har vissa blivit tonåringar och andra har hunnit bli pensionärer. Under konferensen visades deras alster upp i pausen. I denna publikation kan du se flera av konstverken på sidorna 15–26.

Sara Berlin och Gabriella Sandstig.

”Vi ville utforska det fria måleriet tillsammans med våra barn.”

Gabriella Sandstig

”Måleri kan vara nyckeln till våra inre rum, alla behöver få chans till att få gå upp i något helt och hållet.”

Sara Berlin

”Alla är med och bidrar och det är då det blir meningsfullt.”

Gabriella Sandstig

Per Magnusson

Sara Berlin

Elsie Berlin

Ellen Engström

Lovisa Thelander

Ivana och Miranda Knaving

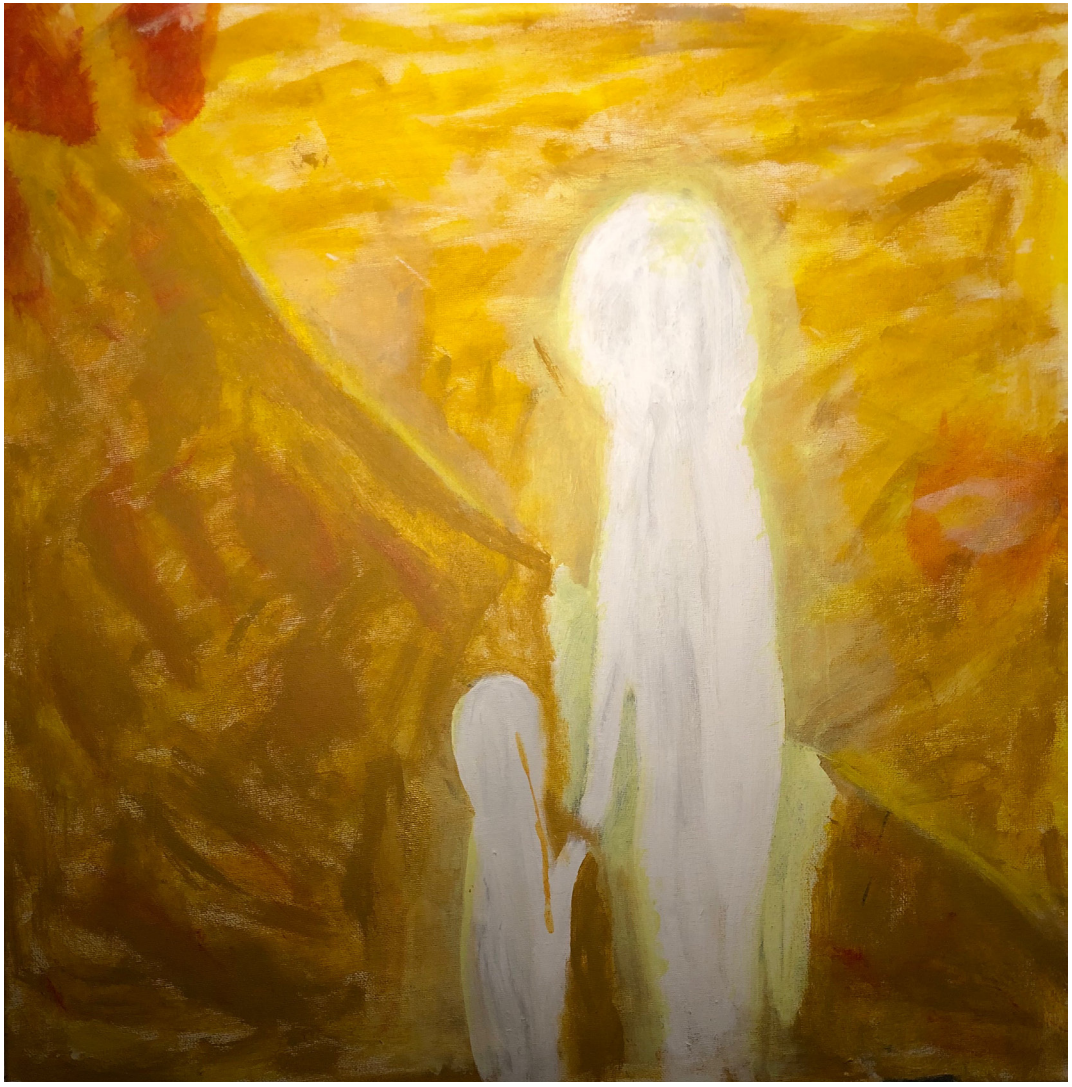

Saga Lignell

Anna Bendz

Gabriella Sandstig

Ann-Katrine Engström

Alice Sandstig

Alice Sandstig

Sara Berlin

Cecilia Thelander

Cecilia Thelander

Lovisa Thelander

Ylva Magnusson

Ylva och Ludvig Magnusson

Bakgrund generationsmöten i Göteborg

Åren 2011-2012 togs oberoende av varandra initiativ från stadsdelsförvaltningen Centrum och från stadens centrala trygghetsfrämjande och brottsförebyggande råd, Tryggare och Mänskligare Göteborg (TMG), för att främja möten mellan åldersgrupper i syfte att skapa tillit och därmed minska fördomar. Efter hand kom detta arbete att benämnas som ”generationsmöten”. Stadsdelen Centrum bedrev en omfattande verksamhet där barn i förskolor mötte äldre på äldreboenden, Generationsteaten och Filmfabriken föddes, Seniorer i skolan växte snabbt och ett otal verksamheter med möten över generationer som förtecken tog fart. TMG tog fram filmen *Traktorn*, (25 min) en dramadokumentär som ”handlar om konsten att ruska om bland de egna årsingarna” vilken blev en inspirerande trampolin.

Hösten 2013 gjorde TMG tillsammans med Centrum för kultur och hälsa vid Göteborgs universitet i samråd med stadens kulturchef en ansökan till Statens Kulturråd om medel för att utveckla arbetet. Projektets organisation omfattade flera delar av Göteborgs Stad, Västra Götalandsregionen (Koncernavdelningarna Kultur och Folkhälsa) samt flera institutioner på universitet. Projektet *Kulturmöten utan gränser* beviljades 4,7 milj kr och startade våren 2014. Därtill tillkom egenisatser samt medel från Västra Götalandsregionen.

Zsolt Szanto och Pernilla Cullin (f.d Johansson) fortsatte utvecklingsarbetet i SDF Centrum samtidigt som Ylva Mühlenbock och Borghild Håkansson, nu på Kulturförvaltningen, höll ihop projektet tillsammans med Annica Sjölander på universitetet. Mühlenbock bidrog även med forskningsinsatser. Det breda samarbetet med akademin var unikt och gav också förutsättningar för Natalie Davets licentiat-avhandling, se sid 30. Doktoranden Jon Geib på Chalmers belyste möten mellan åldrar i sitt avhandlingsarbete om medskapande i stadsutveckling med Mühlenbock och Håkansson som bihandledare, se sid 28. Efterhand växte begreppet allålders-perspektivet fram och tänkesättet att ”oavsett ålder mötas i ett gemensamt intresse” blev alltmer vedertaget.

Publikationerna *Kultur har ingen ålder*, 2016, 117 sid, *Kulturmöten utan gränser – modeller för att skapa kvalitet i äldres vardag*, 2016, 157 sid, samt filmen *En gång i tiden*, (14 min), 2017, i regi av Roozbeh Behtaji, Vilda Bomben Film AB, samt konferenser och seminarier var delar av den kunskapsspridning som skedde 2016/2017 varvid spridnings- och implementeringsfas tog vid.

Arbetet och förhållningssättet bedömdes nyskapande och ögonöppnande och följdes med intresse av stadens politiker som började se ålderssegregering som en förbisedd segregationsfråga. I Göteborgs Stads budget för 2017 uppmanades till att ”generationsmöten mellan unga och äldre ska prövas i alla stadsdelar”.

Nu har tiden gått vidare och denna konferensrapport visar de senare årens erfarenheter och kunskapsbildning på temat Generationsmöten och Allåldersperspektiv i staden, akademin och inom civilsamhället i Göteborg!

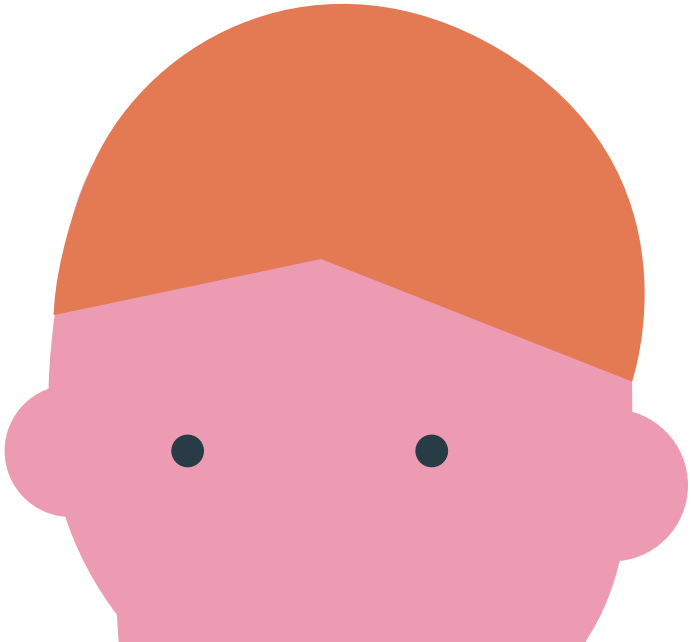

Aktuell forskning

På konferensen presenterades aktuell forskning från Göteborg som också är exempel på samverkan mellan staden och akademin.

Jon Geib disputerade nyligen på Chalmers inom konst, design och arkitektur. Detta som en del av ett utvecklingsarbete inom EU för fältbaserad doktorandutbildning på sex europeiska universitet. Jon Geibs avhandling pekar på vikten av att människor i alla åldrar ska ges möjlighet att ha ett aktivt inflytande över staden, vilket i förlängningen leder till en mer jämlik stad. Göteborgs Stad har genom Kulturförvaltningen varit en partner där intresset varit att förstå och utveckla betydelsen av dialog och kreativitet i stadsutveckling.

Natalie Davet är doktorand vid Göteborgs universitet. Hennes licentiatuppsats *Jag har alla åldrar i mig!* handlar om betydelsen av ålder i kulturskapande möten. Hur är samhället organiserat utifrån ålder? Vad händer när barn, unga och äldre möts i gemensamma kulturaktiviteter? Det är några av de frågor som Natalie Davet fokuserar på. Litentiatarbetet stöddes av och samspelade med samverkansprojektet Kulturmöten utan gränser som beviljats medel av Statens kulturråd för både verksamhet och forskning.

Allåldersperspektiv i stadsplanering

Jon Geib och Lars Jonsson berättade om betydelsen av ett allåldersperspektiv i stadsplaneringen. Jon Geib är filosofie doktor, stadsplanerare och arkitekt, och disputerade i februari 2020 på Institutionen för Arkitektur och samhällsbyggnad vid Chalmers tekniska högskola. Titeln på hans avhandling är *Critical indirectness as a design approach in participatory practice: Spatialities of multivocal estrangement in three engagements with public cultural institutions around participatory projects in Gothenburg*. Lars Jonsson arbetar på stadsutvecklingsenheten vid Kulturförvaltningen i Göteborgs Stad.

De två har ett långt samarbete som har handlat om ”Hur kan staden vara relevant för forskningen och hur kan högskola och universitet vara relevant för staden?”. Det vill säga inspirera och visa på nya forskningsfält för universitet och högskola men också visa vägar för verksamma i staden att ytterligare ta del av akademins kunskapsbildning.

Jon och Lars pekade på olika sätt att nå människor som sällan kommer till tals i stadsutvecklingsprocesser. Det handlar om att öka möjligheten för fler människor som idag står utanför stadsutvecklingen att kunna påverka hur staden formas framöver. Göteborg ska utvecklas i samråd med dem som bor och verkar i staden och där finns många barn, unga och äldre som sällan får sina röster hörda – trots att de tillsammans utgör 40% av befolkningen. För att kunna skapa bättre städer i framtiden är det av stor vikt att få med erfarenheter, kunskap och perspektiv från dessa grupper. Det är en central demokratifråga. Det är viktigt att dialogerna är relevanta och tillgängliga genom ett språk som är möjligt att till sig.

Att arbeta utifrån ett allåldersperspektiv

Ett allåldersperspektiv innebär ett samhälle där alla deltar utifrån intressen och längtan och ses som fullvärdiga medborgare oavsett ålder. Jon Geib förklarade att det handlar om att människor i alla åldrar ska ha ett aktivt inflytande över staden, vilket i förlängningen leder till en mer jämlik stad. Det arbete som Jon Geib och Lars Jonsson tillsammans har utfört har sett olika ut genom åren, men en nyckel till framgång har varit att det alltid har funnits utrymme för dialog och kreativitet.

“Allåldersperspektivet kopplar samman människors utveckling och stadsutveckling.”

Jon Geib

Lars Jonsson och Jon Geib.

Fördjupad diskussion om kvaliteter i det kommande kulturhuset på Backaplan. Performance under ledning av konstnär Monique Wernhamn. *Foto: Lars Jonsson.*

Vill du läsa Jon Geibs avhandling?

För att läsa avhandlingen kan du scanna QR-koden till höger eller på in på: research.chalmers.se/en/publication/?id=514199

Desinficerade barn, rock'n'roll-tanter och ryska dockor

Ålder är mer än antal levda år. Doktoranden Natalie Davet har följt tre generationsmötesprojekt och granskat åldersbegreppet utifrån aspekter som sociala konstruktioner, makt och hur samhället är organiserat. Under konferensen *Generationsmöten möter 2021* intervjuades hon av journalisten och universitetsadjunkten Ulf Benkel om sin avhandling *Jag har alla åldrar i mig!.*

Natalie Davet är doktorand på Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande vid Göteborgs universitet. Namnet på hennes licentiatavhandling från i år, Jag har alla åldrar i mig!, är ett citat från en äldre kvinna som ingick i en av de verksamheter hon följt under två terminer. Detta etnografiska fältarbete gjordes hos tre generationsmötesaktiviteteter inom Göteborgs Stad: En sagoläsningsverksamhet där pensionärer läser högt på förskolor, en teatergrupp där den yngsta deltagaren är 24 år och den äldsta 86, och ett projekt i mellanstadieklasser i grundskolan, där skolbarnen tillsammans med pensionärer och högskolestudenter skapar film och samtalar kring bilder.

– Min ingång är att försöka förstå ålder som fenomen. En av de första gånger jag besökte allålders-teatergruppen frågade en kvinna, gruppens äldsta medlem, vad jag gjorde där. Jag svarade att jag ska följa era generationsmöten och försöka ta reda på hur vi kan förstå ålder. Då sa hon: ”Åldern den bara kommer ska du se! Jag har alla åldrar i mig!” Det ringde kvar, och jag funderade kring det där med att ha alla åldrar i sig och att ålder är någonting som lagras, någonting vi kan spela med. Då kom idén med den ryska dockan in i mitt avhandlingsarbete, som ett sätt att tänka, berättade Natalie Davet under konferensen Generationsmöten möter 2021 på Stadsbiblioteket i Göteborg 22 oktober.

Rysk docka blev användbar metafor

Hon berättade att hon använde den symboliska bilden av den klassiska ryska trädockans uppbyggnad – flera lager med delbara, successivt allt mindre, dockor – som en metafor och tankefigur för att närma sig begreppet ålder och idén att vi bär många åldrar inom oss.

– Andra forskare har använt andra metaforer. Till exempel har Bodil Jönsson (professor emerita i rehabiliteringsteknik vid Lunds universitet) pratat om ålder som årsringar på ett träd, där de olika ringarna symboliserar att vi präglas olika mycket av olika perioder i våra liv. Trädets bark är det vi möts av när vi ser en människa, men trädet står inte upp bara med barken, och därför måste vi förstå trädet som en helhet, med alla årsringar. Det är en jättefin metafor, men lite statisk, och jag tänkte att dock-modellen blir mer interaktiv, för att kunna diskutera hur vi spelar med och ”gör” våra åldrar.

Metaforen med den ryska dockan rymmer inte bara de åldrar som har passerat, utan också de som ligger framför oss, berättade Natalie Davet.

– Om man utvecklar uttrycket att vi ”alla bär barnet inom oss”, så bär vi även små tanter och farbröder inom oss. Tanken är att man inte bara ska förstå ålder som de åldrar vi har erfarit hittills, utan vi kan också föreställa oss åldrar som ska komma. Jag kan vara Natalie fem år eller 85 år eller den 41-åriga Natalie som sitter här. Det är situationen som avgör.

Ljuset sipprar in i sprickorna

En bit in i avhandlingsarbetet upptäckte hon att även om analysmodellen med dockorna fungerade väl, så var den inte helt utan invändningar.

– Figuren höll inte riktigt hela vägen, eftersom jag också har haft en ambition att prata om ålder i olika nivåer. När man tittar på ålder som något vi konstruerar och gör, men också som en maktstruktur och ett sätt att organisera och strukturera samhället, då blir ju även den här metaforen lite statisk. Dockans olika lager har ju också luftrum emellan sig, och utifrån vad jag har sett i min empiri skulle dockan egentligen behöva slås sönder eller borras i. För det är i sprickorna som ljuset sipprar

igenom och det är där det händer. Det är där ålder bli centralt och viktigt och det är i skärningspunkterna det blir framträdande, sa Natalie Davet, som i avhandlingen citerar Leonard Cohen: ”There is a crack in everything, that’s how the light gets in” (från låten Anthem, 1992).

Forskningsfokus på ålder som fenomen

De tre kommunala verksamheter hon studerat ryms alla under rubriken Generationsmöten. I diskussioner om den modellen, och om begreppet allåldersperspektiv, används ofta termer som ålderssegregation och generationsklyftor. I intervjun under konferensen var dock Natalie Davet mån om att betona att detta inte är huvudfokus i hennes forskning.

– Verksamheterna bygger på en idé om att samhället är ålderssegregerat och att man genom de här projekten vill överbrygga klyftan, och jag håller med om att det absolut kan vara så. Men det är viktigt att betona att min studie inte handlar om att pröva en hypotes om ålderssegregation och om generationsmöten fungerar som ett sätt att lappa ihop gapet mellan åldrar. Jag diskuterar inte det integrationsbegreppet så mycket, och söker inte heller ett ja- eller nej-svar på frågan. Jag använder generationsmötena som ett forum för att försöka förstå ålderns betydelser – ålder som fenomen. Men det går absolut att i min studie hitta mycket som handlar om maktstrukturer och organisatoriska faktorer som är kopplade till ålder.

Ålder är inte bara kronologi

Ett centralt begrepp i Natalie Davets avhandling är ”att göra ålder”. Även om vi i dagligt tal ofta talar om ålder och tänker oss att alla vet vad vi menar, så är det inte helt oproblematiskt, betonade hon på konferensen.

– Det finns ju en mängd olika definitioner, och en sak som kan bli problematisk med begreppet ålder är att det ofta används som ett samlingsbegrepp för stora grupper av människor. Om man utgår från FN:s definition och beskriver ett barn som en person i åldrarna 0–18 så är ju det ett väldigt brett spann, och om man pratar om en äldre befolkning och använder begreppet ”65 plus” så blir det också väldigt brett. Ålder som kronologi eller ett mått på levd tid är bara ett sätt att förstå det. Om vi istället tänker på den sociala dimensionen av ålder, som ett sätt att vara i vardagen, så behöver vi andra begrepp för att prata om det. Jag har tittat på hur ålder görs relationellt. Istället för att säga att ålder är någonting vi har – jag är en ålder – så kan man prata om att jag blir en ålder, eller att jag gör en ålder, att det är någonting som konstrueras i mötet med andra. Jag blir till exempel gammal i relation till min treåriga dotter, men ung i relation till min 94-åriga mormor. Då görs ålder i relation till andra.

Ett framväxande forskningsfält

Natalie Davets forskningsinriktning är det som brukar kallas kritiska åldersstudier – ett relativt nytt, interdisciplinärt och genreöverskridande forskningsfält. Ett förenklat sätt att beskriva det är att det finns ett släktskap med det normkritiska förhållningssätt som numera ofta finns i forskning och samhällsdebatt när det gäller aspekter som kön, etnicitet och klass.

– Begreppet ”att göra ålder” kommer från feministisk forskning och postkoloniala teorier, och andra kritiska teoribildningar har påverkat tänkandet även kring ålders-sociologin. Därmed kan man också prata om olika maktaspekter. Kritiska åldersstudier är ett framväxande forskningsfält som jag vill skriva in mig i med min avhandling. Man kan säga att forskningstraditionen handlar om att förena åldersforskning med kritiska teorier om makt och även applicera ett relationellt åldersbegrepp. Om man kokar ner det så handlar det om att se på ålder som en konstruktion – att ”göra ålder” – och som en maktstruktur och en organiserande princip. Vi organiserar till exempel samhället och vardagen i olika åldersinstitutioner. Sett ur det perspektivet blir då generationsmötena som verksamhetsform någonting annat än den vardagliga verksamheten på en förskola, en träffpunkt för äldre eller i ett skolsammanhang.

Förväntningar gör normerna synliga

Kritiska åldersstudier är inte en egen disciplin, betonade Natalie Davet. Forskning om ålder förekommer på flera håll i universitetsvärlden.

– Jag jobbar på en institution där vi håller på med utbildningsfrågor och barn- och ungdomsvetenskap, på andra institutioner ägnar man sig åt socialgerontologi och frågor som berör äldre i samhället. Ett problem med den ämnesmässiga skiktningen i åldersforskningen är att vi sällan möts. Vi som ägnar oss åt barn- och ungdomsforskning och de som håller på med äldreforskning åker inte på samma konferenser. Det kan ju vara problematiskt när vi nu ska prata om ett allåldersperspektiv och om sådant som kan vara angeläget för oss alla. Det är inte tänkt att kritiska åldersstudier ska ersätta andra discipliner – det kommer det aldrig att göra – men det kan fungera som ett komplement.

En återkommande iakttagelse i Natalie Davets avhandling handlar om vilka förväntningar som knyts till olika åldersgrupper.

– Förväntningar är väldigt kopplade till normer kring ålder. När vi pratar om ålder i en svensk kontext så har vi överlag en normativ förväntning på att barn lever i framtiden. ”Becomings” är en vanlig term som används för att beskriva att vi ofta förhåller oss till barn som det de ska bli i framtiden. Medan vuxenheten är nuet, de vuxna som bär ansvaret och organiserar samhället, och de äldre beskrivs som ”has-beens” – de

har lämnat vuxenheten och vi förhåller oss till dem i termer av dåtid.
Det blir intressant eftersom vi då bygger våra förväntningar på individer utifrån dåtid–nutid–framtid. Det är någonting vi kan bli varse och också jobba emot.

Platsen anpassas för en annan ålder

Natalie Davet berättade om en observation från sagoläsningsverksamheten hon följt, där pensionärer läser högt för barngrupper på förskolor (det är viktigt att betona att studien gjordes långt före coronapandemin).

– Förskolan är en åldersinstitution som väldigt mycket är utrustad för att vara barnens – möblemang, tider och allting är anpassat för gruppen barn. För att det då ska göras möjligt att det kan komma in någon som har en helt annan ålder måste man förbereda platsen för den gamla som är på besök. Då spritas barnen, man pumpar ut sprit över barnens händer och de skriker och viftar och säger ”Bläää! Vad äckligt!”, och så bäddar man i ordning en soffa så att den ska bli skön och bekväm för kvinnan som kommer och läser. Det finns en mängd olika ceremoniella inslag för att sätta rummet för de här generationsträffarna som blir väldigt framträdande och som jag har tittat på i min studie. Pedagogerna säger också till barnen: ”Se till nu att ni inte hostar och snörvlar och måste ni hosta så hosta i armvecket för hon som kommer vill inte bli förkyld.” Det som är intressant är att barnen ska ju egentligen inte vara på förskolan om de är sjuka, men det blir ett sätt att tala om att så länge de kan uppträda moget och hosta i armvecket, den typen av moget beteende, så får de vara med. Men kan de inte hantera det så får de stå över.

Stereotypa bilder av digital kompetens

En annan skillnad i förväntningar syns i hur verksamheten presenteras, och vad det är tänkt att de olika åldersgrupperna ska ”få ut” av sagoläsningen.

– Det är andra värden som blir synliga, till förmån för de äldre. De ska få aktivera sig i det sociala och kulturella livet, man ska motverka ofrivillig ensamhet. När jag gjorde min materialinsamling så var texten på hemsidan väldigt riktad till de äldre deltagarna, det stod att de kan bidra och att ”som gäst i förskolan ger pensionären en guldkant på tillvaron både för sig själv och för barnen”. Det blev väldigt tydligt att det var de äldre som gjorde en samhällsinsats och att barnen blev mottagare för den insatsen. Där ser man återigen normerna kring ålder och förväntningar som appliceras på olika åldersgrupper.

I den film- och fotoverksamhet i grundskolan som Natalie Davet följde syntes också olika förväntningar – bland annat kopplade till teknikvana och digital kompetens.

– När man utgår från bilden med den ryska dockan och att vi gör våra åldrar så blir det intressant när man kan se hur det växlar. Man kan bli tilldelad en position, en ålder och en roll och bli bemött utifrån förväntningar som appliceras på en åldersgrupp. Men man kan också aktivt använda sig av dessa stereotypa bilder som en resurs när man agerar ut sin ålder, och jag såg exempel på båda delarna. Dels var det tolvåriga skolbarn som jobbade med film ihop med ålderspensionärer, som tog kommandot genom att hävda att ”vi är ju internetgenerationen, så vi kan det här bäst”, de gjorde det aktivt som en strategi. Sedan bäddades det också i den här aktiviteten för att förväntningarna var väldigt låga på pensionärerna. Man arrangerade hela kursen så att pensionärerna fick ett försprång genom en introduktion till tekniken som barnen inte fick, för de förväntades redan kunna redigeringsprogram, kamerateknik med mera. Där ser man tydligt att man bemöter olika åldersgrupper helt olika.

Maktförhandling med ”svåra ord”

Natalie Davet beskriver detta genom att använda begreppet ålderskodade domäner, och hon gav ytterligare exempel på hur deltagarna kunde spela med dessa på olika sätt:

– När åldrar kopplas ihop med värdeladdade förväntningar som att barn är teknikkunniga och äldre teknikrädda, då uppstår ibland en dissonans mellan de här olika domänerna. Om man då är intresserad av makt – vilket jag är – så blir det möjligt att i en situation där deltagarna arbetar med film och där barnen driver på och blir de som redigerar i datorn, att då kan den äldre deltagaren plocka in en annan kunskapsdomän som består i att han eller hon är mer språkligt begåvad. Till exempel genom att säga ett svårt ord som barnen inte förstår, och prata lite över huvudet på barnen och blinka till mig lite såhär ”nu var det klurigt, nu förstod de inte riktigt vad jag menade”. Då använder sig den äldre av den domänen för att hämta tillbaka och omförhandla den maktsituation som har uppstått. Det är intressant vilka domäner som blir ålderskodade, hur man interagerar med hjälp av dem, och när de här dissonanserna och skärningspunkterna uppstår.

En ny pensionärsgeneration

I den tredje verksamhet hon följde, allåldersteatern, kunde hon notera hur några av gruppens äldre kvinnor förhöll sig till ålder genom humor.

– Det var fantastiskt att få följa teatergruppen. Inte minst för att det blev väldigt tydligt hur ålder och kön görs intersektionellt. Man gör sig till ”tant” eller ”kärring” som de sa själva. Ur ett samhällsperspektiv så är det förknippat med ganska många svårigheter att åldras som kvinna. Övergångsåldern slår väldigt mycket hårdare mot kvinnor än män och att bli en ”has-been” och förlora vuxenstatus är väldigt kroppsligt

för kvinnor. I den här gruppen ingick förhållandevis många starka äldre kvinnor som fick och tog mycket plats, och det som var roligt att se var att de liksom hämtade tillbaka styrkan i att vara äldre och kvinna genom att skämta mycket. De gjorde ålder och kvinnlig hög ålder genom att kollektivt skoja om det. Det kom många exempel på att ”vi är kärringar”, att vi är rock’n’roll-generationen, att vi är för gamla för krogen men för unga för PRO och andra standard-pensionärssammanhang. Det är kanske också lite typiskt för de nypensionärer som vi har nu, 40-talisterna, att de var den första generationen som hade en ungdomskultur och som är väldigt förknippade med den. Och att de har hållit fast vid rock’n’roll och olika ungdomsattribut, som de tar med sig in i ålderdomen. Det är inte längre Evert Taube och visor utan nu är det en ny generation pensionärer vi möter.

Problem om det bara blir gulligt

Scenintervjun med Natalie Davet avslutades med frågan om det finns en risk att Generationsmöten blir för ”gulliga” – att man konstaterar att det blir fint och bara nöjer sig med det.

– Jag som kommer från barnkulturforskningen från början är ju lite van vid att den där ”gullefieringen” uppstår kring allt som har med barn att göra, det handlar ju återigen om normer kring ålder. Ibland kan det vara hur vi rent språkligt pratar om barnteater respektive teater till exempel, för att förmedla att den ”riktiga” teatern är vuxenteatern. Eller när man skiljer på träning och seniorträning, där det också lätt blir lite gulligt och ”vad fint att de också kan hålla på”, men att det inte tas riktigt på allvar. Så det kan vara problematiskt när alla är överens om att det är något fint bara. Att det stannar vid det. Vi måste ju problematisera vad det finns för svårigheter och hinder på vägen, hur man kan motverka ålderismen och de strukturer som finns. Hela det här arbetet handlar om att lyfta åldersfrågan, nyansera den, brottas med den, röra runt lite grand och vänja sig vid tanken på att ålder faktiskt spelar roll på många olika nivåer. För att vi senare ska kunna göra någonting åt det!

Text: Ulf Benkel.

Ulf Benkel och Natalie Davet.

Vill du läsa Natalie Davets avhandling?

Avhandlingen *”Jag har alla åldrar i mig!”. En studie om ålderns betydelser i kulturaktiviteter avsedda för barn, ungdomar och pensionärer* från 2020 hittar du genom att scanna QR-koden till höger eller på:
gup.ub.gu.se/file/208042

Utvecklingsfrågan allåldersperspektivet, hur går vi vidare?

Under den avslutande programpunkten möttes Malin Omland, processledare för Staden där vi läser för våra barn, Camilla Sarner, doktorand Göteborgs universitet och före detta kulturchef (bland annat), Lisa Holtz, processledare stadsutveckling, Åldersvänliga Göteborg samt Nina Miskovsky (M), kommunalråd och ordförande Social resursnämnd. Samtalet leddes av konferensens moderator Drude Björningstad Quiñones. Panelen stod för olika perspektiv och representerades dels av barn- och unga, seniorer, politiker samt kulturen. Många goda exempel delgavs där generationsmöten sker i befintliga verksamheter.

Samtalet kretsade runt vikten av att inte låta ålder vara begränsande för människors möjligheter att träffas och hur man kan arbeta vidare med allåldersperspektivet. Malin Omland, som länkades via film, berättade att verksamheten Staden där vi läser för våra barn har vuxit fram som en del av stadens arbete för att utjämna skillnader i livsvillkor och hälsa. Barns läsning har lyfts fram som en konkret och specifik fråga där många olika aktörer ges möjlighet att bidra i stadens arbete för jämlikhet. Initiativ och samarbeten av den här karaktären möjliggör att nå ut till grupper man annars har svårt att nå. Att långsiktigt och strukturerat arbeta med barns språk och läsning handlar i grunden om demokrati. Det är en grundbult för en stark demokrati i framtiden, och den berör alla. Det är också därför ett ansvar för hela samhället att bidra i den här frågan.

– Jag tänker att stadens pågående mobiliseringen för barns språk- och läsning kan bidra till fler möten över åldersgränser. Att bygga broar mellan yngre och äldre genom böcker, berättelser och litteraturen blir ett sätt att överbrygga generationsklyftor med andra ord, berättade Malin Omland.

Lisa Holtz, processledare stadsutveckling, Åldersvänliga Göteborg, gav exempel på hur man utifrån ett äldreperspektiv ser betydelsen för gruppen av att delta i olika generationsmöten.

– Fördelen med att generationer träffas är att empati kan utvecklas, detta är särskilt betydelsefullt i aspekten att äldre personer kan få känna respekt. Att äldre får respekt i samhället och det anses vara något positivt är bra för alla då forskning visar att det kan leda till en högre medellivslängd generellt, förklarade Lisa Holtz.

Lisa beskrev vidare att generationsmöten inte enbart handlar om att barn och unga träffar en äldre person (65+), utan att det är viktigt att möten även sker mellan personer som är 30+ (80–90-talister) och 65+ (50-talister, 40-talister, 30-talister). Det kan även ske ålderism mellan personer som är 60+ mot de som är över 80–90 år.

Generationsmöten genom personal på äldreboende och inom hemtjänsten kan kanske vara de viktigaste mötena. Då handlar det inte bara om gemensamma intressen utan om att möta en människa med helt andra livsvillkor i sin vardag. Det är viktigt att vara öppen inför de olikheterna och se vad som uppkommer i det mötet. Det är även en grupp som kanske innehar den största mångfalden.

Lisa gav exempel på hur man skulle kunna arbeta mer med generationsmöten vad gäller bostäder och boendemiljö. I exempelvis Holland bor studenter ibland tillsammans med personer som är över 70–80 år. Där finns ett generationsmöte i bostaden. I Frankrike matchar man ofta internationella studenter med någon äldre person som har ett rum över.

Drude Björningstad Quiñones, Lisa Holtz, Nina Miskovsky och Camilla Sarner.

Camilla Sarner, som har lång erfarenhet av kulturens påverkan på individen, beskrev sin syn på kulturen, konsten och den fria bildningen. Det gjorde hon utifrån ett perspektiv av det livslånga lärandet som grundbult för hur vi bygger ett demokratiskt samhälle, där den mellanmänskliga tilliten och förtroendet för varandra är de viktigaste byggstenarna för en hållbar stad.

– För en trygg och tillitsfull lärmiljö behöver de små barnen stöd av sina föräldrar eller mor- o farföräldrar. När vi startade El Sistema i Hammarkullen var det just den biten vi ville stärka och som sen visade sig vara en av framgångsfaktorerna. Möten som sprängde gränser över generationer, där inte minst delad stolthet över barnens framgångar skapade nya möten över generationsgränser och kulturer, berättade Camilla Sarner.

Camilla beskrev också sin syn på både möjligheter och oro med den nya organisationen i staden. Hon ser att det skapas nya strukturer för likvärdighet i staden och ett helt annat helhetstänk som kan bryta de segregerande stadsdelsgränserna. Men å andra sidan krävs strategiska samverkansavtal för att hitta kopplingar mellan dessa gigantiska fackförvaltningar som nu byggs. Generationsmöten, lokal demokrati och lokal samverkan kan till exempel bli bortglömt på grund av det. Camilla avslutade med att undra om det finns just överordnade styrdokument som kan ta vidare dessa överbryggningar som bygger en jämlik stad.

”Omorganisationen kan bryta segregering.”

Camilla Sarner

Empati och tillit

Nina Miskovsky avslutade samtalet med att beskriva hur hon ser att generationsmöten bidrar till att kunna utveckla empati och tillit i samhället. Ju bättre man blir på att sätta sig in i varandras situationer ju mer empati kan man ha för de svårigheter man möter i olika åldrar. Ju mer vi vågar tro på varandra desto mer ökar tilliten och vi kan våga lita på varandra och våra olika erfarenheter. ”Tillit är en av de viktigaste pelarna i samhället.” Nina Miskovsky.

Nina berättade också om ett exempel där hon på hemmaplan velat öka gemenskapen bland grannarna runt hennes boendegård. Greppet var enkelt men gav snabb och stor effekt. Nina tog initiativ till odlingslotter på gården vilket har lett till att de lärt känna varandra och börjat samlas för träffar på gården. Ett exempel på hur man kan vårda och visa omsorg om varandra och sin närmiljö! Det har i sin tur ökat tryggheten i området, för nu känner man varandra.

”Generationsmöten är viktiga för att bygga ett samhälle som håller ihop.”

Nina Miskovsky

Götaverkstan Stadsbiblioteket

Götaverkstan är Stadsbibliotekets nya skaparyta. Här kan man skapa själv eller tillsammans med andra. Programsamordnaren Martin Holmquist visade runt i Götaverkstans tre rum för ljud, bild och musik under konferensen. Alla som har bibliotekskort kan boka rummen helt gratis. Det är till för dem som har idéerna och materialet, men behöver tekniken.

- I bildrummet kan man redigera film och fotografier, animera, rita och designa.
- I ljudrummet kan man spela in podcasts med upp till fyra deltagare, redigera ljud eller skapa musik.
- I musikrummet kan man repa med sitt band, öva eller komponera.

Götaverkstan erbjuder introduktionskurser, workshops och möjligheten att bara låna en symaskin.

Överst till vänster: Martin Holmquist. Bilder från Götaverkstan.

Skolbio för seniorer!

Skolbio Göteborg har länge välkomnat föräldrar och andra vuxna i elevernas närhet att avgiftsfritt följa med på skolbiovisningarna för att stimulera till möten mellan generationer. Nu hälsas alla seniorer i staden – oavsett relation till något skolbarn eller inte – hjärtligt välkomna till skolbiovisningar!

För att boka en plats, kontakta Skolbio Göteborg på telefon: 031–368 32 72 eller via e-post: skolbio@kultur.goteborg.se

Information och aktuellt filmprogram hittar du på:
skolbio.goteborg.se
eller scanna QR-koden

Tips!

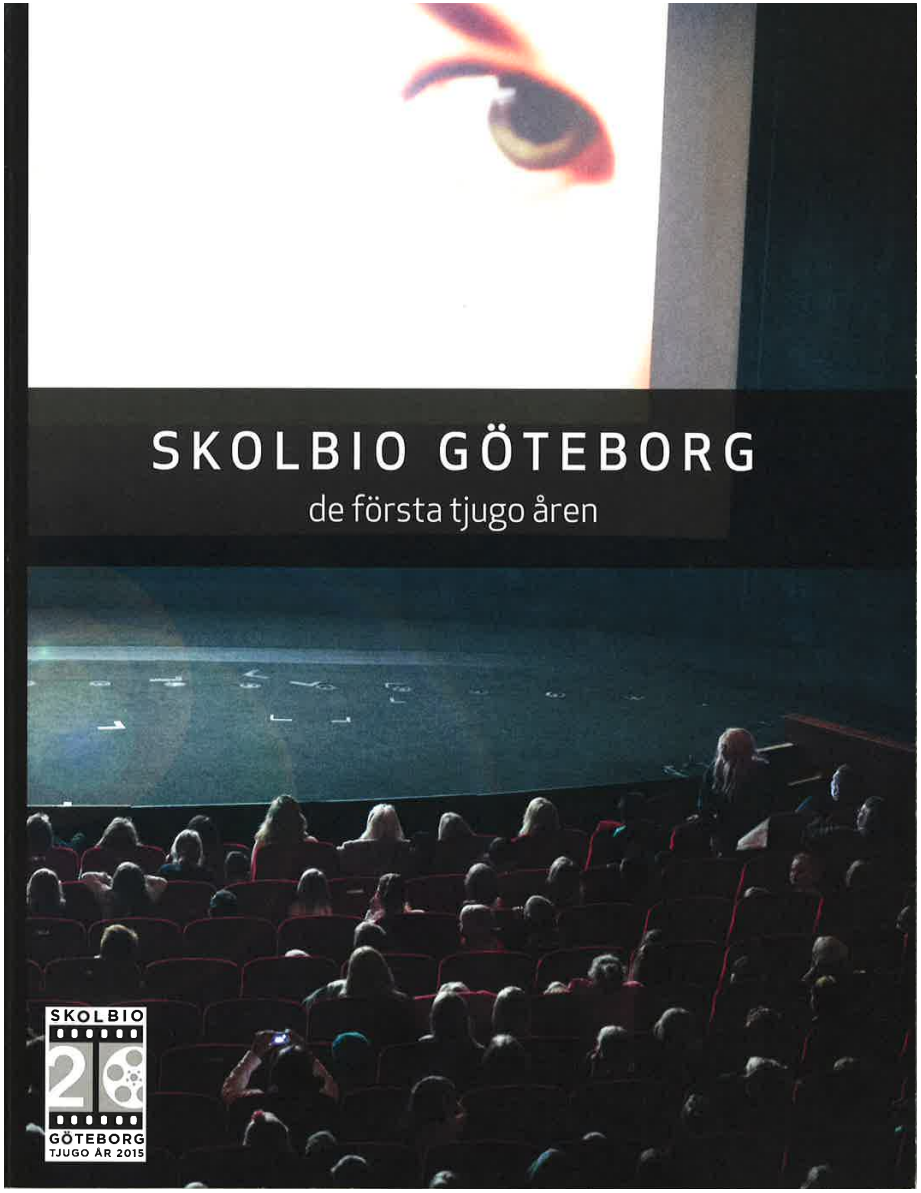

Göteborgs Stad

Program 22 oktober

Plats: Hörsalen Stadsbiblioteket

Moderator: Drude Björningstad Quiñones

Generationsmöten
Syfte och exempel

13.00
Välkommen!
Generationsmöten ett förhållningssätt
Lotta Lord, verksamhetsutvecklare och **Erik Billander**, enhetschef Generationsmöten i Centrum.

13.30
Film och radio
Roozbeh Behtaji och **Gustav Påhlsson**, Hisingens Medieredaktion samt **Klara Wettre,** Ungdomssatsningen Hisingen.

13.45
Dans
Elin Hermansson, danspedagog och koreograf och **Mimmi Bergman,** deltagare. **Klara Wettre,** Dansbana Kvilleplatsen.

14.00
Måleri
Gabriella Sandstig, initiativtagare till kurs på Folkuniversitetet. **Sara Berlin**, medverkande.
Stadsbiblioteket
Martin Holmquist, programsamordnare.

14.15 **Paus** **Fika och bildspel.**

Aktuell forskning
Allåldersperspektiv

14.30
Allåldersperspektiv i stadsplanering
Jon Geib, fil.dr, stadsplanerare, arkitekt (fil. dr: Inst. för Arkitektur och samhällsbyggn. Chalmers Tekniska Högskola) och **Lars Jonsson**, Stadsutvecklingsenheten, Kulturförvaltningen.
Engelska och svenska.

15.00
”Jag har alla åldrar i mig!”
Hur kan vi förstå betydelsen av ålder i kulturskapande möten? Hur är samhället organiserat utifrån ålder? **Natalie Davet**, doktorand Inst. för pedagogik, kommunikation och lärande. Intervjuas av **Ulf Benkel,** journalist och univ.adjunkt.

15.30 - 16.00
Utvecklingsfrågan allålders-perspektivet, hur går vi vidare?
Lisa Holtz, Senior Göteborg, Stadsledningskontoret, **Malin Omland,** Staden där vi läser för våra barn, **Nina Miskovsky** (M), kommunalråd och ordf. Social resursförvaltning, **Camilla Sarner,** doktorand Högskolan för scen och musik. *Panelsamtal.*

För mer information och anmälan
generationsmoten@centrum.goteborg.se

Så här såg programmet ut för konferensen Generationsmöten möter 2021 (22 oktober 2020).

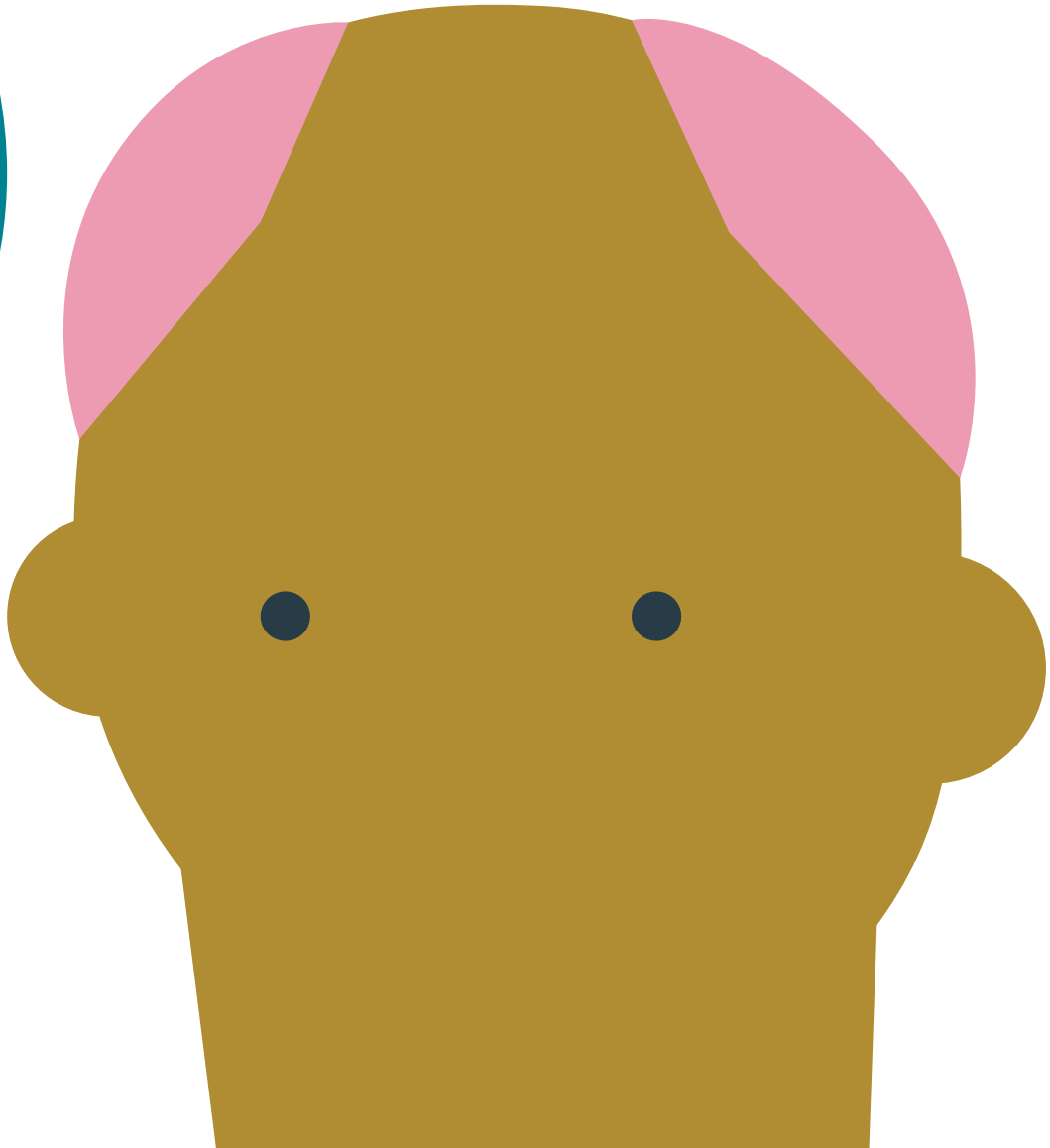

”Jag har alla åldrar i mig”
Natalie Davet, doktorand inst. för pedagogik, kommunikation och lärande. Intervjuas av Ulf Benkel, journalist och univ.adjunkt

kommunikation och lärande.
Intervjuas av
Ulf Benkel, journalist och
univ.adjunkt

Allåldersperspektiv i

Allåldersperspektiv i sta

Generationsmöten
möter 2021
Konferens 22 oktober 2020

nöten

GRÖPEN

Måleri
Gabriella Sandzig, initiativtagare till kurs på Folkuniversitetet
Sara Berlin, medverkande

Handbok i gränslösa möten

Utvecklingsfrågan allåldersperspektivet, hur går vi vidare?
Lisa Holtz, Senior Göteborg, Stadsledningskontoret
Malin Omland, Staden där vi läser för våra barn
Nina Miskovsky (M), kommunalråd och ordf. Social resursförvaltning
Camilla Sarner, doktorand Högskolan för scen och musik

"Jag har alla åldrar i mig"

Film och radio
Roozbeh Behtaji och Gustav Pählsson, Hisingens Medieredaktion
Klara Wettre, ungdomskonsulent

Måleri
Gabriella Sandzig, initiativtagare till kurs på Folkuniversitetet
Sara Berlin, medverkande

Sammanfattning

Konferensen Generationsmöten möter 2021 har tagit sikte på att inspirera, utforska, stärka och utveckla generationsmöten över staden, bland annat genom att visa exempel på verksamheter som arbetar med allåldersperspektivet. Det här tankesättet förstärks också inom nya och framväxande forskningsfält som belyser samhällets organisering av ålder och därmed också generationsmöten, till exempel av Natalie Davet på Göteborgs universitet och Jon Geib från Chalmers.

Genom livet delas vi in i grupper efter vår ålder. Vi skiljs åt i vardagen i skola, seniorboende och studentbostäder. Unga har fritidsgårdar och äldre har träffpunkter. Nöjeslivet är starkt åldersuppdelat och samhället blir därför oerhört ålderssegregerat. Men hur ska vi kunna förstå och lära av varandra när vi inte delar vardagen?

Vår förhoppning är att fler inom offentlig sektor, näringsliv, föreningsliv och civilsamhälle tar till sig idén om ett allåldersperspektiv och att detta genomsyrar verksamheter och deras gärningar. Att det blir en självklar del i det vardagliga arbetet med tydligt stöd i styrande dokument och policyhandlingar, en arbetsmetod, ett levnadssätt eller kort och gott – ett förhållningsätt.

Om man ska kunna påverka krävs långsiktighet. Det är därför viktigt att ständigt arbeta med att integrera och bygga in förhållningssättet i ordinarie verksamheter. Med förhållandevis enkla metoder är det möjligt att nå samhällsvinster, hälsofrämjande effekter, trygghet, förståelse och tillit till varandra vilket gemenskapen mellan människor i olika åldrar bidrar till.

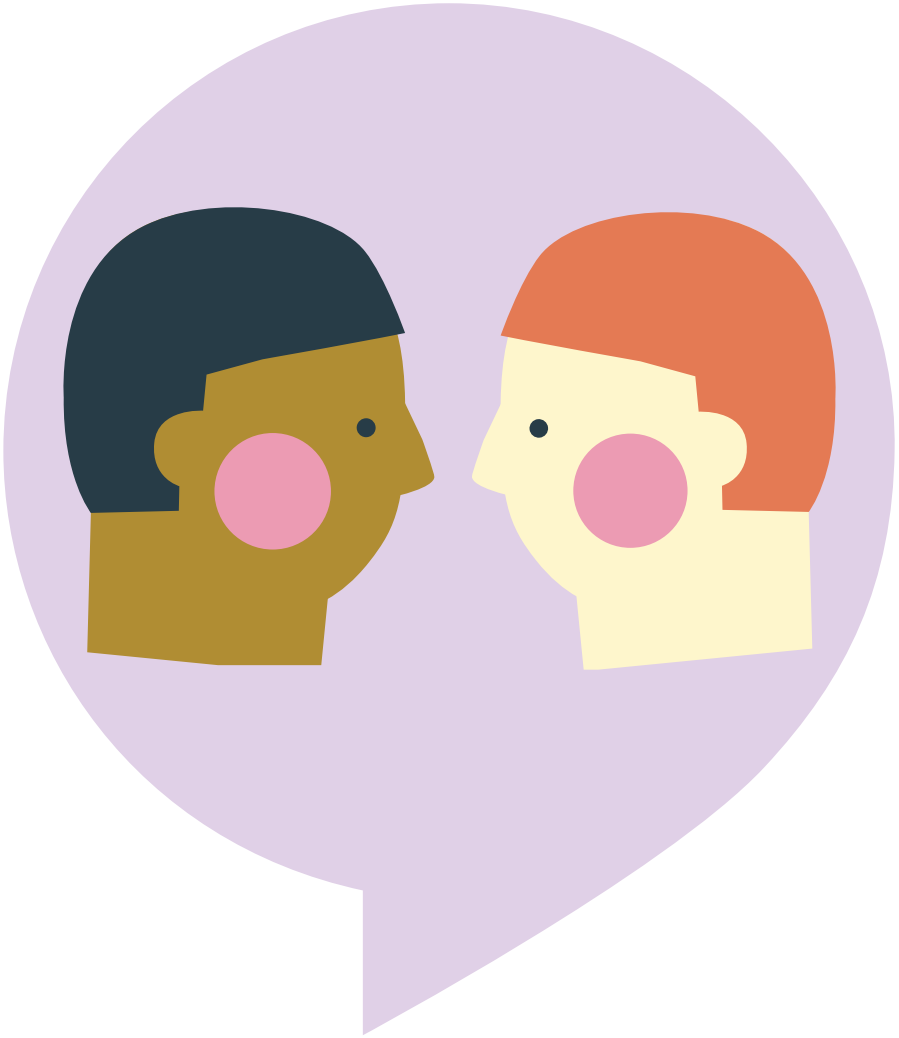

Tack!

Vi vill rikta vårt varmaste tack till alla medverkande i konferensen!

» Tack till **Hisingens medieredaktion** för produktionen av filmen Generationsmöten möter 2021.
» Tack till kommunikatör **Sofia Axelson** för medverkan i produktionen av publikationen Generationsmöten möter 2021.
» Tack till **Göteborgs Stadsbibliotek** för gott samarbete kring och med konferensen.

Konferensrapport: Generationsmöten möter 2021, Stadsbiblioteket Göteborg, 22 oktober 2020

Göteborgs Stad